

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 473/2019

12.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., правног следбеника пок. ББ, бив. из ..., кога заступа Радослав Радојичић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојице из ..., које заступа пуномоћник Срђан Стајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3674/18 од 24.10.2018. године, у седници већа одржаној 12.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3674/18 од 24.10.2018. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П број 19/18 од 23.04.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу захтева којим је тражио да се обавезу тужени да му на име стварне штете и изгубљене добити због онемогућавања несметаног обезбеђивања и стицања прихода од својих кат. парцела ближе описаних овим ставом изреке, солидарно исплате по овом основу и за период од 01.01.2012. до 31.12.2014. године, годишње по 100.743,92 динара, односно укупно 302.231,00 динара са законском затезном каматом од 25.05.2017. па до коначне исплате као пресуђена ствар. Ставом другим, одбијен је прецизирани тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име стварне штете и изгубљене добити због онемогућавања несметаног обрађивања и стицања прихода од својих кат. парцела ближе описаних овим ставом изреке, солидарно исплате за период од 01.01.2010. до 01.01.2012. године, годишње по 100.743,92 динара, односно укупно 201.487,84 динара, са законском затезном каматом од 25.05.2017. па до коначне исплате услед застарелости. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 62.790,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 3674/18 од 24.10.2018. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лебану П број 19/18 од 23.04.2018. године у првом ставу изреке, као и у ставу другом изреке, за део захтева већи од досуђених 83.953,00 динара па до тражених 201.487,84 динара. Ставом другим, преиначио је првостепену пресуду у делу става другог изреке, тако што је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужене да тужиоцу на име стварне штете и изгубљене добити због онемогућавања тужиоца да несметано обрађује и стиче приходе од својих катастарских парцела ближе наведених у изреци, солидарно

исплате за период од 01.01.2010. до 01.01.2012. године, годишње по 41.976,56 динара, односно укупно 83.953,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.05.2017. па до коначне исплате. Тужени су обавезани да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плате износ од 101.380,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, којом је правноснажно одбијен захтев тужиоца за накнаду штете, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 10.03.2015. године.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела у износу од 117.534,00 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају делимично преиначење првостепене пресуде не може се сматрати преиначењем у смислу члана 403. сстав 2. ЗПП, што значи да није увек дозвољена ревизија по овом члану, у случају преиначења првостепене одлуке од стране другостепеног суда, већ само у ситуацији када је ревизију изјавила странка којој је због преиначења првостепене пресуде против које није изјавила жалбу, њено право ускраћено, односно смањено. То овде није случај јер је ревизију изјавио тужилац по чијој је жалби преиначена првостепена пресуда и делимично одлучено у његову корист (делимичним усвајањем захтева), па би право на ревизију по основу овог преиначења могли користити само тужени.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић